

Monika Henčlová: Královna Plesu v Opeře

Pokud jste měli pocit, že věci mají své limity a něco se prostě dokázat nedá, ještě jste nepoznali mě.

Pravda, sedím na kolečkovém křesle a nehýbu nohama ani rukama, vlastně se vůbec nehýbu, ale tvrdím, že nic není nemožné.

Můj velký a dlouholetý sen bylo dostat se na Ples v Opeře. Ano, mluvím o tom prestižním plese pro celebrity a VIP společnost ve Státní opeře v Praze. Letos byl dokonce 10. ročník této akce.

Nemohla jsem jen tak sedět doma a ples si představovat, a tak jsem napsala na FTV Prima do VIP zpráv, do jejich nové sekce Plníme přání. Napsala jsem prostřednictvím internetu na jejich webové stránky, že ples je úžasný, ale chybí jim královna. Já ten džob klidně vezmu a mám dokonce vlastní trůn.

V říjnu mi odpověděli, že je nápad zaujal a ozvou se v lednu. A fakt, koncem ledna mi přišel email, že ples je 2. února, že mě tam vezmou, ale nesmím dělat ostudu a obléknout se podle protokolu. To bylo obrovské překvápko.

Dokonce se mi podařilo umluvit jednoho ze svých osobních asistentů Ivana, aby si půjčil smoking, vyleštil boty a doprovodil mě na ples. No, nadšený zrovna nebyl, ale kdo by Plesu v Opeře odolal. A tak i přes horečku a zánět čelisti s grácií doprovodil královnu na Ples.

A přišel ten velký den D. Odpoledne nastoupila kamarádka Danka a začala mě oblékat. Pomáhala jí kadeřnice a kamarádka Ladka. Ono se to nezdá, ale narvat polomrtvé tělo do korzetu je vlastně heroický výkon. Pak následovaly šperky a nezbytné rukavičky. Netušily jsme, že nacpat zkřečovanou ručičku do rukavičky je nadlidský výkon. Po půl hodině boje jsme mohly nadšeně zvolat Veni, Vidi, Vici. Pak následovalo posadit mé krásné tílko na kolečkové křeslo a nasadit boty s vysokým podpatkem. Nesmírně mě totiž baví děsit okolí tím, že vozíčkářka nosí boty na podpatku. Jen ať si milé okolí zvyká, vždyť jsem ještě pořád ženská.

Kadeřnice upravila mé vlasy, pak následoval make-up a nakonec mě přestříkala jakýmsi třpytkami ve spreji. Asi to byla stříbřenka a já si připadala jako trabant před renovací. Šál kolem paží, trocha parfému a zavolaly jsme mužské osazenstvo bytu. Podle jejich otevřených úst a lapání po dechu jsem pochopila, že mi to fakt sluší. Do malinké bílé kabelky jsme vhodily pár nezbytností, přes moje ramena v jemné barvě vyvedenou pelerínku a nakonec ještě nezapomenout na načančanáho Ivana ve smokingu. Přijelo pro mě auto až před dům, naložili mě a čekala mě psychicky velmi náročná cesta plná očekávání.

Auto zastavilo na chodníku před Státní operou, z nervozity mi bylo špatně. Skoro metrák vázícím vozíkem jsem něžně přejela televizní kamery, zaměstnanci televize měli fakt radost. Potom mi pomohli přes pár schůdků pánové z ochranky a světe div se, byla jsem uvnitř.

Vnitřní prostory jsou velkolepé, vysoké stropy jsou nádherně zdobené a všude červené koberce. V aule Opery mě přivítala reportérka Bára Hlaváčková a předala mně i mému doprovodu krásně zdobené pozvánky i vstupenky na ples. Ivan byl tak hodný a jako gentleman pozvánky otevřel a nechal mě kochat se pohledem na ně. Potom mě štáb FTV Prima provedl opět krásně zdobeným

předsálím a cestou plnou koberců. A pak už mě čekaly dveře do sálu Plesu v Opeře. Nyní ani nemám dost slov, abych popsala své pocity ze sálu Opery, z nádherné výzdoby a perfektní připravenosti sálu i personálu. Jako její Výsost mě usadili k velkému stolu s luxusní květinovou výzdobou. Pak jsem měla tolik štěstí, že kamery i redaktorka odešly a já se mohla naplno kochat z toho velkolepého prostoru a pocitu „tak jsem vážně tady“. Jako aperitiv jsem ochutnala pravé francouzské šampaňské a pak se těšila pohledem na vystoupení baletního souboru. Pan Marek Eben svým neodolatelným hlasem moderoval a přivítal také hosty, ředitele Národního divadla a paní Terezu Maxovou, zastupující její nadaci, na kterou šel celý výtěžek plesu.

Kdybyste jen mohli vidět to množství luxusu, nádherných rób a elegantních pánů.

Měla jsem tu čest, že mě přišla osobně přivítat také ředitelka Plesu v Opeře a jako překvapení pro mě přišla také Tereza Maxová. Velmi slabě mluvím a tak přijala nabídnutou židli, posadila se vedle mě a povídaly jsme si.

Je krásná, milá a ohleduplná, je to ta pravá celebrita.

Celý večer byl naprosto nádherný a já na něj budu ještě léta vzpomínat.

Chtěla bych také poděkovat svému doprovodu Ivanovi za skvělou společnost, úslužné chování a gentlemanské vystupování. Nakonec jsem dostala obrovskou růži, a kdyby to nebylo hloupé, nechám ji jemu.